

לשחק בקלפים. טובה עבדה בבית חרושת גרב, התחלקה עימו במשכורתה. בניגוד למה שפורסם בעיתונות, לא הגיש מנדל מעולם עזרה כספית למשפחה או לארוסתו.

כשעברה משפחת רוט (אם, 3 אחים, 3 אחיות) לדירתם החדשה בהדריוסף הצטרף גם מנדל, גר בקרב המשפחה חדשים רבים.

מנדל שלט בעצם במשפחה: אחיה הבכור של טובה, גבריאל, עבד בחצוצבי ישראל בערבה, משה היה בצבא, ויצחק האח הקטן, לא יכול להתנגד.

שנתוים של פחד. אולם טובה ומנדל נפרדו. הוא חזר לגור במעברה, אך לא הניח לה. גבריאל אחיה אינו יכול לשכוח: "שנה וחצי היה קיים גנדו תיק במשטרה על ש-

שווארת לסק

הי, הי, למה, למה, למה?

הכה אותה ואף איים עליה לשרוף את פניה בויטריוול, אבל המשטרה לא התערבה."

מנדל נעצר אמנם פעמים רבות, אך ממד שוחרר. "לא יכלנו לעצור אותו לעולם!" טענו קציני המשטרה לאחר המקרה. לאחר שחרורו היה מנדל שב ומציק לטובה. הוא דרש כי תחזור אליו.

"לא שאהב אותה," טענה שרה, "היו לו חיים קלים אצלנו. הוא מעולם לא עבד, לא רצה לעבוד!"

כך עברו שנתיים של פחד. טובה המשיכה לעבוד, לאסוף כסף, התכוננה לנסוע לצרפת ארץ מולדתה. לפני חדשים פגש מנדל את גבריאל, ביקש ממנו להחזיק של 30 ל"י, כדי לרדת לנגב, שם, לדבריו קיבל עבודה. גבריאל שמח מאוד: "הייתי נותן לו 100 ל"י, רק שיסע."

אולם לאחר ימים מעטים פגש אותו גבי ריאל לידי בית-קלנוע בתלאביב, מוכר כרטיסים בחשאי. "כ-30 הלירות שלי הוא לא קנה כרטיס לנגב," אמר גבריאל בצחוק, "הוא קנה כרטיסים לקולנוע."

לא סוהר ולא לילה. ביום ראשון שעבר יצא מנדל מבית הסוהר בפעם האחרונה. הוא ישב שבועיים על שתקף את טובה, חזר למעברה במצב רוח קודר ביותר. "מני דל הכריו," ספרו חבריו, "כי הוא מוכן לחזור לבית הסוהר — לעולם!"

באותו יום חיפש מנדל אדם אחר שהלשין עליו כי פרץ לתנות מכולת. כשלא מצא, יצא לשיכון עמידר, הופיע בדירת הרוטים בבוקר השכם.

לפני הכניסה הוריד מנדל את נעליו, נכנס יחף, התחבא מאחורי דלת החדר בו ישן יצחק. לאחר רגע נכנס משה, מנדל יצא ממחבואו, ציוה עליו לקרוא לטובה.

הארץ

הממשלה אישרה בימים אלה אשראי של כארבעים אלף לירות לפיתוח תעשיית צפת (זמנים).

אליק מג, חיפה עוד אשלייה? קולנוע אפיר מציג את הסרט הישראלי "לי גבעה 24 אינה עונה", הראשון שזכה לציון בקאן, זה השבוע החדש (הארץ). מרדכי דן, תל אביב הנחות והזמנות עודן בטלות בחולט.

(המשך מעמוד 9)

הודה כהן. הוא חסם את נסיונותיו של תמיר להעלות את המשפט לפסים ציבוריים רחבים, אמר בחיוך: "למדנו ממשפט מסר יים לא לתת למשפטים להרחיק לכת יותר מדי." — השיב תמיר בחיוך משלו: "אינני מכיר שום משפט שהרחיק לכת יותר מדי." דבר אחד היה ברור: התביעה במשפט זה תסתפק במינימום ההכרחי.

דרכי אדם ושודרת לשאול

לפני 23 שנה נולדה רות לסק בירושלים עם חוש טבעי לחפוש ואמונה מוצקה כי סלע כי כל בני האדם הם שווים. לשתי תכונות אלה נלוותה גם הסקרנות.

מאז היותה לידה קטנה לא התמיצה רות הזדמנות לבטא את רעיונותיה, נהגה לפנות באותה החופשיות לכל הולך על שתיים ש" הבין אחת משתי שפות האם של רותי — עברית ואנגלית. לא היה איכפת לה באם היה זה פושטיד מבקש נדבות, או הנציב העליון עצמו, אפילו לא אבא או אמא.

כשהגיע בשנת 1945 הנציב העליון לורד קאנינגהאם לירושלים, הגיף בית-הספר על שם אבלין רוטשילד, בו למדה רות, את הדגל הבריטי. אף אחת מחברותיה של רות לא התפלאה כשקמה היא ממקומה, צעדה ב" שבול בין הספסלים, ניצבה בפני המנהלת, שאלה בקול ברור: "מדוע אין מניפים את הדגל הלאומי העברי לצד הדגל הבריטי?" מאוחר יותר נזכרה המנהלת כי באותו רגע נבוכה ביותר אך חשה בעצמה שביעות רצון מופלאה.

נכון או מרוצה? איש לא היה מופתע גם כשעבור מספר שנים שאלה רות את הבריטים במישרין מדוע סגרו את שערי הארץ בפני העלייה. הפעם היתה שפתה לא עברית ולא אנגלית, אלא שפת מכונות-ה" יריה: היא הצטרפה לאצ"ל.

לאחר מלחמת השחרור, כשכל השערים היו פתוחים, החליטה רות להשתמש בהזדמנות זו, לבקר את העולם. מלחמתה בבריטים בישראל לא מנעה בעדה לחשוב כי הבריטים במולדתם הם עם מעניין שניתן ללמוד ממנו הרבה. כנתינה בריטית מצאה רות את עצמה בבריטניה לפני כשנה.

לפני שבוע התברר כי רות לא נשתנתה. היא עדיין היתה סקרנית כשהיתה, עדיין האמינה כי אפשר לפנות אל כל אדם כאדם. באסיפת בחירות בלונדון (ראה בעולם) בה נאם סיר ווינסטון צ'רצ'יל, השתתפה גם רות בשמיעת סקרנית, ניצבה מול המנהיג השמרני הדגול, שאלה בקול ברור: "האם מתכוון נת ממשלתו לכשתעלה לשלטון, לתמוך ב" ישראל באותה מידה כפי שהיא תמכה ב" מדינות ערב?"

לא היה זה נהוג לשאול שאלות באסיפות מסוג זה, אולם צ'רצ'יל השיב לאחר הר" הור: "אני נותן את הבטחתי כי בבית הנבחרים הבא, אדאג לכך באופן אישי." הנואם המשיך להתבונן בשאלת הצעירה כמבטו החריף המפורסם, מספר דקות לאחר תשובתו, אולם היה קשה להבחין אם הוא היה נבוך או מרוצה.

אסונות

ידיות בהדריוסף

אשה זקנה עמדה על מרפסת ביתה בשיכון עמידר בהדריוסף, וצחחה בפחד נורא. על רקע ציחחתה נשמע לפתע קול יריית אקדה. עברה שניה אחת או שתיים של דממה, עוד שתי יריות — ושקט.

כשנכנסו השכנים לדירתה של שרה רוט, ופרצו את הדלת המובילה לחדר בתה טובה, ראו מתזה מזועזע: על הרצפה שכבה טובה בתוך שוללית דם גדולה. לידה, על המטה, ישב רכון מנדל שחרץ — גם הוא מכוסה כולו בדם — ואקדה בידו.

טובה (אנטואנט) רוט (28) ומנדל שחרץ (30) נפגשו במעברת י"חמעביר, שם התגוררו שניהם, לפני ארבע שנים. הם החלו לצאת יחד וערב אחד הציע מנדל לטובה נשואין. היא הסכימה, אולם תאריך החופה לא נקבע מעולם באופן סופי. "הוא פחד להתחתן," ספרה אמה של טובה מאוחר יותר, "כי הוא היה נשוי." גם על טובה נמאסו הדחיות והתנהגותו של מנדל. הוא לא היה יציב, לא עבד, נהג

הכל י' ס'סמה!

נערת "שלטוקס" מחפשת סיפמה לפרסום תוצרתה. הסיפמה צריכה לבטא את מעדות "שלטוקס", להיות קולעת וקצרה ביותר, רצוי כחרוזים.

פרס ראשון 100. ל"י
פרס שני 80. "

הסיפמות תבחנה ע"י הג' הלת "שליחיקלים" והחברה שומרת לעצמה את זכות השימוש המלאה והיחידה. את ההצעות לשלוח לת. ד. 245 תל-אביב, עבור תחרות "שלטוקס" עד 12.6.55

שלטוקס
משמיד זבובים ויתושים

דרוש
אותם כהקדם למפרת

השתדמותך
המקצועית
או התיכונית
בשיטת-הלימוד בכתב

מפריכים ח'נס!

נצל את זמנך הפנוי לקידום עיתודך! פנה, עם ציון המקצוע המעניין אותך אל:

המכון העברי להוראה והשכלה

בירושלים רחוב בן יהודה 2, ת. ד. 1259 מיטודו ובמקוהו של

המכון הבריטי

משרדי באריכה:

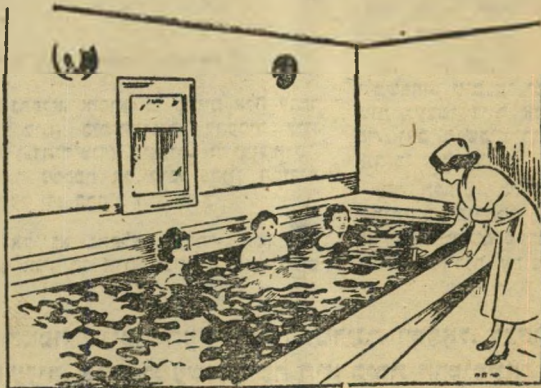
תל-אביב: שד' רוטשילד 15. נתניה: רחוב הרצל 19. חיפה: רחוב הבנקים 5. נצרת: רח' כאנוק 28.

(עז 41א)

הישלך כאבי'ם...

בגב, בברכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495

בריכות מי-מרפא חבישת בוך כמו בקרלסבד וישי או טבריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית, מסג' וריהבי-ליטציה. המוסד היחיד מסוג זה בארץ. מחלקה לסובלי רוימטיזום המוסד פתוח עד 9 בערב